

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΓΓΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

‘Υποδειγματική εἰς Ρωσσίαν ἡ νοσοκομειακή περίθαλψις

Σύγκρισις με τὴν κατάστασιν εἰς Ἀγγλίαν

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ 1935-1963

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. Τὸν Αὐγούστου τοῦ 1935 ἐταξίδευσεν ἀπὸ τὸ Κόλιν, τῆς Φινλανδίας, μὲ ἕνα ρωσικὸν σκάφος, πρὸς τὸν Λένινγκραντ καὶ τὸ θέαμα τοῦ ἀντεμετώπισα μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, μετὰ τὸν ναυτικὸν καὶ τὰ ἄλλα κτίρια λαμπρὰ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεγάλου Πέτρου ἦτο κατὰ πᾶν δὲν θὰ λησμονήσω ποτέ.

Ὅταν εἶδα αὐτὰ τὰ οἰκοδομήματα καὶ τὰ μνημεῖα ἀπὸ κοντὰ ἐπρόσεξα πόσο ἦσαν παραμελημένα. Οἱ κάτοικοι ὅμως μοῦ εἶπαν, ὅτι ὁ πόλεμος μετὰ τοὺς Γερμανούς, ἦταν ἀναπόφευκτος καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διαπραγματεύω χρήματα, ἀφοῦ ἡ πόλις δὲν κατεστρέφητο ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμούς. Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τὰ νοσοκομεία, τὸσαν εἰς τὸν Λένινγκραντ, ὅσον καὶ εἰς τὴν Μόσχαν, ἐστεγαζόντο σὲ ἀπαραχώρητα κτίρια τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος καὶ εἰς τὴν πολιορκία τοὺς προσέκλουν τρόμον. Εἶχε κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Ρωσσία εἶχε ἀποδοθῇ εἰς ἕνα ἄγωνα ζωῆς ἢ θανάτου καὶ δὲν ἐπρόσπευε, παρὰ μόνον ὅτι ἦτο βασικὰ ἀναγκαῖον. Κάθε ἀνεση, πὺλ δὲ περισσώτερον καὶ πολυπλοκία ἦτο ἀγνώστου. Εἶχα καὶ μίαν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ ρωσικὰ νοσοκομεία τὸ 1954.

Γενικά, εἶχε σημειωθῇ μὴ γενικὴ πρόοδος εἰς τὸν τρόπον ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ παντοῦ εἶλετο κανεὶς τὴν μεταβολὴν. Τὰ νοσοκομεία ὅμως ἦσαν κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοὺς ἐγκατεστημένα εἰς τὰ ἴδια παλαιὰ κτίρια καὶ μολοντὶ σημειώει κανεὶς μερικὰ ἐσωτερικὰ βελτιώματα, ἐν τούτοις ἡ ἀλλαγὴ ἦτο βασικὰ

ΣΥΝΕΧΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ

— Τρία πράγματα εἶναι σαφῆ εἰς τὰ ρωσικὰ νοσοκομεία, ἀναφέρει εἰς τὰς ἐντυπώσεις του δημοσιεύματός εἰς τὸ «Μάντσεστερ Γκάουζιν». Πρῶτον, ὑπάρχει μίαν συνεχὴς βελτίωσις εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐπαρκείας τῶν υγειονομικῶν υπηρεσιῶν. Δεύτερον, μολοντὶ ἡ ὁργάνωσις τῶν νοσοκομείων ἀποδοτικῶν καὶ υγειονομικῶν υπηρεσιῶν εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἰδίαν μας εἰς τὴν Βρετανίαν, φαίνεται ὅμως νὰ προσαρμόζεται καλῶς πρὸς τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς καὶ υγειονομικὰς ἀνάγκας τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ, ὁποῖος ἐξυπηρετεῖται καλῶς. Οἱ Ρῶσοι ἰατροὶ φαίνονται ἐξ ἴσου ἐμπειροὶ καὶ ἐκπαιδευμένοι, καθὼς καὶ οἱ Βρετανοὶ, ἐνδιαφέρονται

μικρὰ. Αὐτὸν τὸν χρόνον ἐπῆγα καὶ πάλιν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, διὰ νὰ παραστῶ εἰς τὴν πρώτην ὀρθοπεδικὴν καὶ τραυματιολογικὴν διακλινικὴν καὶ εἰς καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ ρωσικὰ νοσοκομεία. Ἐπ’ αὐτὰ ὅλα, εἶχα στενὴν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν μετὰ πολλοῦς Ρῶσους χειρουργούς, οἱ ὅποιοι μὲν ἐδῶσαν πολλὰ στοιχεῖα σχετικὰ μετὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς δημοσίας υγείας εἰς τὴν Σοβιετικὴν ἑνωσιν.

Ἐταί ἀρχίζει τὴν ἐκθεσὶν τῶν ἐντυπώσεων τοῦ δ. κ. Ρόμπερτ Ρόουφ, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς διαπρεπεστέρους χειρουργούς, καθηγητὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Λίβερπουλ καὶ ἀπὸ κάθε ἀσπιν κατηχητὸς καὶ ἀντικειμενικὸς ἐπιστήμων.

ΤΑ ΣΑΝΑΤΟΡΙΑ

Ἡ Βρετανὸς καθηγητὴς ἀναφέρει εἰς τὰς ἐντυπώσεις του μετὰ πᾶσαν ὑπερφημίαν οἱ Ρῶσοι ὀμιλοῦν διὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ σανατόρια τῶν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Τὰ σανατόρια αὐτὰ εἶναι ἕνα μίγμα οἰκῶν ἀναπαύσεως, υγειονομικῶν κέντρων καὶ θερμῶν κατασκευῶν, ἡ δὲ ἐπίσκεψις τῶν ἐντυπωσιάζει τὸν ἐπισκεπτήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲ ἐπρεπε κυρίως νὰ ἐξαρτῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρὸ πάντων σημασίαν τοῦ ἔργου. Αἱ σοβιετικὰ ἄρχαι ἀπὸ τὴν ἀποψη, αὐτὴν εἶναι ἀξίαι συγχαρητηρίαν.

Ἡ Βρετανὸς καθηγητὴς, πραγματευόμενος τὸ θέμα τῶν ἀπολαύσεων τῶν Σοβιετικῶν ἰατρῶν γράφει:

— Εἶναι δύσκολον νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὰς ἀποδοχὰς μεταξὺ διαφόρων χωρῶν, δύναμαι ὅμως νὰ εἶπω ὅτι οἱ Ρῶσοι ἰατροὶ πιθανόν νὰ μὴ ζοῦν εἰς πολυτελεῖ διαμερίσματα ἢ νὰ μὴ ἔχουν ἰδιόκτητα αὐτοκίνητα, ὅπως γίνεται εἰς τὴν Βρετανίαν, ἀμελύνται ὅμως καλῶς ἐν συγκρίσει μετὰ

Ἀπελπισὶς ὁ ἀγὼν τῆς Πορτογαλίας πρὸς διατήρησιν τῶν ἀποικιῶν

Ἀπελευθερωτικὰ κινήματα εἰς Ἀγκόλαν, Μοζαμβίκην καὶ Γουινέαν. Ἐπιβραδύνεται ἀπλῶς ἡ ἀνεξαρτησία τῶν

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, Δεκέμβριος (18, Ὑπρ.). Οἱ Πορτογάλοι δὲν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τοῦ Φράνκο, περὶ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ αὐτονομίαν εἰς μερικὰς ἀπὸ τὰς ἀφρικανικὰς ἀποικίας του.

Εἰναι ἡ πρώτη φορὰ εἰς τὴν διαστήματα τῶν 25 ἐτῶν, πού παρρηθεῖται μίαν αἰσθητὴ ψυχρῆς μεταξὺ τῶν δύο δικτατοριῶν. Ἄν ὁ Φράνκο ἔχῃ ἀνάγκην νὰ δώσῃ ἐξουσίαν νὰς διαγωγῆς, ὡς τὸ πρᾶξιν, αὐτὸ λέγει μετὰ πολλὴν πικρίαν ὁ Σαλαζάρ. Ἡ Πορτογαλία λοιπὸν δὲν σκοπεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐθελοντικὰ τὴν Ἀγκόλαν καὶ τὴν Μοζαμβίκην, τὰς σπουδαίας αὐτὰς ἀποικίας τῆς εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τοῦτο διότι ἡ οἰκονομία τῆς θὰ ὑφίστατο πλήρη ἀνατροπὴν. Διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀπό-

τὰς ἄλλας ἐπαγγελματικὰς τάξεις.

ΑΙ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἡ Βρετανὸς καθηγητὴς σημειώνει ὅτι ἀξιόλογος εἶναι ἡ ἐργασία τῶν Ρῶσων εἰς τὸν τομέα τῶν ἱατρικῶν ἐρευνῶν καὶ τὰ σχετικά ἱνστιτούτα εἶναι πολλὰ καὶ γινώσκοντα, δι’ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης.

— Μερικὰ ἀπὸ τὰ ἱνστιτούτα αὐτὰ, προσθετέ, εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα πού ἔχω εἶδῃ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ Βρετανὸς καθηγητὴς ἐξαιρεῖ εἰς τὰς ἐντυπώσεις του τὸν ρόλον τῶν Ρῶσων νοσοκόμων, ὅπως ἐπίσης τὴν εἰδίαν μερίμνησιν διὰ τὰ παιδιὰ πού ἡμπορεῖ κάλλιστα νὰ συγκρίψῃ μετὰ συμβάλλοντα εἰς τὴν Βρετανίαν.

ΚΑΤΑΛΥΕΤΑΙ Ἡ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρῦδα

Ἡ ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Κάθιστον αὐτὴν συγγεμῶν τρέμοντα.

Οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκείνοι ἀπαίσι-οι κακοῦργοι, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται καθόλου ἀν τὸς ἀκούει τὸ ὄνομα των, ἐξέκλινον τοὺς ν’ ἀνταλλάσσον σκέψεις γὰρ τὸν καλύτερον τρόπο θανατώσεώς του.

— Νὰ τὸν κρεμάσουμεν.
— Δὲν βαρύνει. Σὲ πέντε λεπτὰ θὰ πεθάνῃ καὶ δὲν θὰ καταλάβουμε τίποτε.

— Νὰ τὸν χτυπήσουμε μετὰ σιδήρα ὡς πού νὰ ξεφυλῇ.
— Δὲν θὰ βαστάξῃ πολὺ.
— Τότε λοιπὸν;

— Ὁ ἄλλος ἐπέκρινε λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἔπειτα ἐνὸς τοῦ χρόνου τὸν ἐφωτίετο ἀπὸ ἕνα χαμῶδες ἀγρίας ἱκανοποίησε, ἐφώνησε:

— Τὸ βρήκα.

— Τί;

— Πῶς νὰ τὸν σκοτώσωμε.

— Γὰρ λέγε ν’ ἀκούσουμε.

— Νὰ τὸν θάψουμε ζωντανόν.

— Μαρξὸς! Αὐτὴ εἶναι μὴ καλὴ ἰδέα.

— Ναι, μὰ δὲ θὰ τὸν θάψουμε ἐντέλει.

— Τότε πῶς θὰ γίνῃ;

— Σὺ πᾶν καὶ θὰ ἴδῃς.

Ἐγὼ τὸ σκοπὸν μου ἔχω.

— Εἰς ἕνα ὥρα καὶ γρήγορον γιὰ νὰ ἀνυπομονῶν νὰ ἴδῃ νὰ ξεφυλῇ αὐτός; ὁ ἄνθρωπος γινώσκων.

— Καλὰ - καλὰ, τώρα θ’ ἀπολαύσῃς ἕνα θέαμα πού δὲν τὸ ἔχεις οὐτε ὕμνευσθῃ. Πρέπει ὅμως νὰ μὴ βοήθησῃς καὶ ἐσὺ.

— Ὅ,τι θέλεις. Εἶμαι πρόθυμος.

— Πήγαινε νὰ φέρῃς δύο ἀξίνες καὶ ἕνα πρίον.

— Ἀμέσως.

Καὶ ὁ Τούρκος ἔτρεξε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τοῦ συν-πρόξενου του.

Σὲ λίγο ἐπέστρεψε φέροντας τὰ σύμβολα ἐκείνη.

— Τί θὰ κάνουμε τώρα; εἰ-ρήσῃ.

— Πάρε τὴν μὴ ἀξίνην καὶ βοήθησέ με ν’ ἀνοίξωμε ἕνα λάκκον.

Καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι ἄρχισαν τότε νὰ σκάβουν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ χύμα τοῦ κήπου.

Ἡ δουλειὰ τῶν Χρῦδος ἐπεί-νεως καθῶς ἦσαν, χωρὶς νὰ μωρεθῇ νὰ κινῇθῃ καθόλου ἐ-μενε ὁρῶς, ἀκουσματικῶς στὸν κορμὸ τοῦ θέντρο.

Τὰ μᾶτις του, πού εἶχαν πεταχθῇ ἐξω ἀπὸ τὴν κόγχην, ἀπὸ τὴν ἀγωνία ἐκτετακὴν μετὰ φρίκην τὴν προετοιμασίαν ἐ-κείνην.

Κάτω ἀπὸ τὸ ὄχρὸ φῶς τῶν ἀστέρων, τὰ δέντρα τοῦ κή-που ἐργάζοντο πένθιμος τὴν σκι-άν των πάνω σὺς δύο ἐκεί-νους ἄνθρωποι πού ἐσκαβαὶ τὸν τάφον τοῦ θύματος των, πού, ζωντανὸς ἀκόμη, περιμένε τὸ τέλος του...

Τὸ σκάψιμον βάσταξε μισθὸ ὥρα περίπου.

Καθ’ ὅσον αὐτὸ τὸ διάστημα, οἱ δύο οὐκ εἶχαν ἀνταλλά-ξει οὔτε μιὰ λέξιν.

Τόσο ἦσαν δικαιοκίτοι καὶ ἀ-νυπόμονοι ν’ ἀρχίσουν τὸ φρι-καλέον ἔργον των.

Τέλος, ὅταν ὁ λάκκος ἔφθινε ἀρκετὰ βαθύς, ὥστε νὰ χωρῇ ἕνα ἄνθρωπον μέσα, οἱ δύο Τούρκοι ἐσταμάτησαν τὸ σκά-ψιμον.

— Ἐμπρός, ἄφισε τὴν ἀξί-νην.

— Ναι, μὰ πῶς;

— Χρειάζεται καὶ εὐθύνη.

Μιὰ μαχηρικὰ στὰ πλευρὰ καὶ πᾶν δουλειὰ του.

Ἐβλεπὼν αὐτὸ, δὲν τοῦ φράνεν.

— Γινετὶ;

— Γινετὶ πρέπει νὰ τὸν πα-ιδέψουμε πρῶτα.

— Σωστὰ λές, παρεδόθη ὁ ἄλλος. Τί λές λοιπὸν νὰ τοῦ κάνουμε;

— Νὰ σκεφθῶμε καὶ νὰ ἰ-δοῦμε.

Ὁ Χρῦδος ἀκούει τὴν μα-

νη, εἶπε ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοῦς, ἐ-κείνης πού εἶχε τὴν ἐμπειρίαν γὰρ ταχὺ ζωντανὸν ὁ Χρῦδος.

Ὁ συντροφὸς του ἐσπείρε νὰ συμμορφωθῇ, μετὰ τὴν διαταγὴν του καὶ περιμένε νὰ ἴδῃ τί θὰ ἀπογίνῃ.

Ὁ ἄλλος ἐπερὶ ὥρην τότε καὶ φθάνοντας μπροστὰ στὸν δεσποτὴν τοῦ εἶπε μετὰ βραχνὴν τὸν φωνή, σφίγγοντας τὴν γρο-δίαν του:

— Ἀτιμε γινουάν, ἦλθε ἡ τελευταία σου ὥρα.

Ὁ Χρῦδος δὲν ἀπρίτησε.

Τί νὰ πῇ ἄλλως τε;

Κάθε διαμαρτυρία καὶ κάθε παρακλήσιον ἦσαν ἀσπονή.

Οἱ δῆμοί του ἀσφαλῶς δὲν θὰ συνεκινούντο, γιὰτὶ εἶχαν ψυχὴ θήρη.

Ἐξ ἄλλου οἱ διαταγὴς τοῦ Τεβφῆ ἦσαν ἐντέλει καὶ ἔφε-ρε πολὺ καλὰ πᾶσι ἐνδιαφερό-μενοι γὰρ τὸ θάνατον τοῦ ὁ ὑπα-πιστοῦς τοῦ Νουρεντίν.

Ἄν ἐκείνος, ἐν ἐξέφραξῃ ὁ Χρῦδος, ἐκείνος ἦταν χαμῶδες πλῆον.

Ἀσφαλῶς δὲ ἐπρόβλεπε θὰ τὸν ἐπαινοῦν καὶ ἡ ποινὴ τοῦ-την γινώσκῃ. Θὰ τοσπεκίζετο ὡς κατὰ νόμον.

Ὁ θάνατος αὐτοῦ κινδύνος πού διέτρεφεν ἦταν ἡ ἀπορρή-πὸν τὸν ἀνέγκανε νὰ θάλλῃ ἀ-πὸ τὴν μέσῃ διὰ παντός τὸν Χρῦ-δος, τὸν μόνον Ἑλλήνα ὁ ὁποῖ-ος — τυχεῖως κ’ αὐτός — τὸν εἶχε ἀναγνωρίσει ἐπιστρέφοντα μεταμορφωμένον ἐπὶ τὴν Σμύρνην.

Ἦταν ὅμως καὶ ἄλλη ὑ-πόθεσις ἐπὶ τὴν μέσῃ.

Ὁ Χρῦδος τὸν ἐμψέουσε ὅχι μόνον γιὰτὶ ἦταν ἐχθρὸς τῆς πατριδος του, ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ τοῦ εἶχε ἀτιμάσει τὴν ἀδελφὴν του.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἦταν παλαιά. Εἶχε συμβῇ ἕνα χρόνον προση-καταλήφθη ἡ Σμύρνη ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας, ὅταν ἦταν ἀκόμη Τουρκικὴ.

Ὁ Νουρεντίν, ὁ στρατιωτι-κὸς διοικητὴς τῆς Σμύρνης, ἦ-ταν ὁ παντοδύναμος ἄρχων ὁ ὁποῖος μπορούσε νὰ κλέβῃ καὶ πάντα, χωρὶς νὰ δώσῃ λογαρια-σμὸν σὲ κανένα.

Ἀπομόρφος, καθὼς ἦταν, καὶ φιλόδοξος, εὐρέθηκε τὴν εὐκαι-ρίαν πού εἶχε στὰ χεῖρά του τόσο μεγάλῃ ἐξουσία, καὶ τὴν μεταχειριζόμενος νὰ ἐκτα-ποῖ τὰ θωρομὰ τοῦ παθῆ.

Ὅ,τι μπορεῖ νὰ συλλάβῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου δὲν ἔστιν ἀτιμία, ὅ,τι δὲν ἔστιν ἐγ-κλήμα, εἶναι πολὺ κατώτερον τῆς πραγματικότητος.

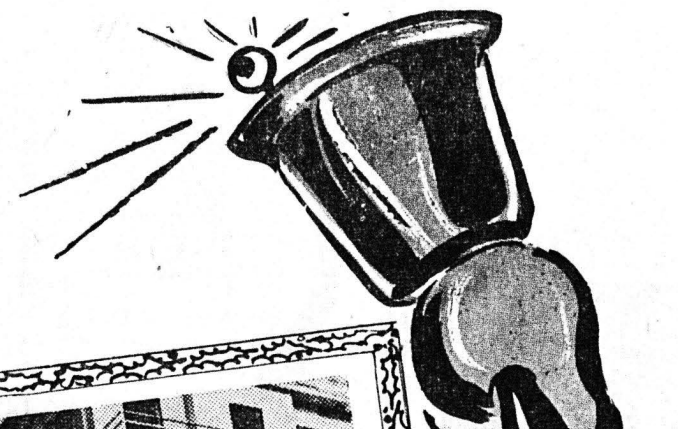
Γιὰτὶ ὁ Νουρεντίν ἦταν ἕνας τύπος ἐκφύλου, ὁ ὁποῖος, γιὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν ἀπάσιν τῶν ὁρέξεων, δὲν ἐδίσταζε πρὸ οὐδενός.

Ἐννοοῦσε νὰ κλέβῃ πάντοτε, ὅ,τι τοῦ ἄρεσκε, ἀδικερῶνται, ἄν, κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐγκλῇ μακροῦς.

Πίστὸν ὁργανὸν του, ἦταν ὁ ὑ-παπιστοῦς τοῦ Τεβφῆ. ἕνας ἄν-θρωπος ἀντάξιός του προετοι-μένο.

Μέσῃ ἐπὶ τὴν θωρομὴν τοῦ ψυ-χῆ δὲν ὑπῆρχε κανένα εὐγενι-κὸ αἰσθημα.

ΜΕΘΑΛΠΙΟΝ: Ἡ συνέ-χεια.

ΕΦΕΤΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ

47 **Αντιοχείας 24**
1ος ὁρόφος 3 δωμάτια

48 **Πνίνου 120 & Ἀγγέλου Γούτου**
1ος ὁρόφος 3 δωμάτια

49 **Σατωβριάνδου 27**
2ος ὁρόφος 2 δωμάτια

50 **Ἀμύντα & Ζαλεῦκου**
4ος ὁρόφος 2 δωμάτια

1ος ΛΑΧΝΟΣ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ 308-16 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ-43 ΔΩΜΑΤΙΑ-3 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ: Παραδίδονται με πληρωμένους τους φόρους, τα συμβολαιογραφικά, είναι δι' ἀσφαλισμὸν διὰ τὸ 1964 κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρίαν «ΦΟΙΝΙΣ».

60 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΑΜΕΤΡΗΤΑ

Παραδίδονται εἰς τοὺς τυχεροὺς με πληρωμένα:

1) τὴν ἐπιστάσιν, 2) τὰ συμβολαιογραφικά, 3) τὸν φόρον κυκλοφορίας καὶ δημοτικὰ τέλη δι' ἕνα ἔτος καὶ 4) ὅλα τὰ ἐξόδα ἐκ-δόσεως αὐτῶν κυκλοφορίας.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΔΩΡΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ

Τὰ διαμερίσματα τῶν Γενικῶν κερδῶν εἶναι ἐξυπλισμένα:

1) με ἤλεκτρικὸν ψυγεῖον **ΠΙΤΖΕΡΙΑ**

2) με ἤλεκτρικὴν κουζίνα **ΙΣΘΑ** αὐτοῦ κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΠΑΛΤΑ ΤΡΕΪΝΣ ΚΩΤ ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΠΙΤΖΑΜΕΣ Κ. ΜΑΡΟΥΣΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 157 ★ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Ἡ κ. Ἀντωνία καλεῖ τὴν ἀξιότιμον πελα-τεῖαν τῆς εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κομμωτηρίου τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κορίνθου καὶ Κοραῆ 18, τὴν Δευτέραν 30 Δεκεμβρίου 1963 καὶ ὥραν 8 μ. μ.